

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua often performed healings on the Sabbath. However, He did so on the basis of solid reasoning rooted in Jewish law.

Healing on the Sabbath

Yeshua's propensity to heal on the Sabbath angered some of the religious leaders of His day.

However, He justified Himself in John 7:23 by saying, "If a man receives circumcision on the Sabbath so that the Law of Moses will not be broken, are you angry with Me because I made an entire man well on the Sabbath?"

Let's break down His line of argument here.

The sages agreed that the positive commandment to circumcise on the eighth day supersedes the prohibition against forbidden labor on the Sabbath. Everyone agreed that the Sabbath could be broken in order to deliver a baby. Assisting a woman in childbirth falls into the category of breaking the Sabbath to save a life. The Mishnah argues that if it is permissible to break the Sabbath to deliver a child, it must be permissible to break the Sabbath to circumcise that same child eight days later. "They deliver a woman's baby on the Sabbath even if it requires violating the Sabbath. They will summon a midwife from a distant place, and they violate the Sabbath on account of the mother. They also violate the Sabbath when they tie the umbilical cord in a knot ... They also cut it. Likewise, they perform everything necessary for a circumcision on the Sabbath." The same legal discussion provides a vivid description of how many ways the Sabbath must be broken in order to carry out the circumcision ritual: "They perform everything necessary for a circumcision on the Sabbath. They cut, tear, suction, dress with poultice and cumin." (Mishnah).

Whenever the eighth day falls on a Sabbath, the family of the child must set aside the Sabbath prohibition and perform the circumcision. The rabbis said, "Great is circumcision, since it

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua verrichtte vaak genezingen op de Shabbat. Hij deed dit echter op basis van een solide redenering, geworteld in de Joodse wet.

Genezing op de Shabbat

Yeshua's neiging om te genezen op de Shabbat riep de woede op bij sommige van de religieuze leiders van Zijn tijd.

Hij rechtvaardigde Zichzelf echter in Johannes 7:23 door te zeggen: "Als een mens besnijdenis ontvangt op de Shabbat, zodat de Wet van Mozes niet gebroken wordt, bent u dan boos op Mij omdat Ik een heel mens gezond gemaakt heb op de Shabbat?"

Laten we hier Zijn argumentatie ontleden.

De wijzen waren het erover eens dat het positieve gebod om op de achtste dag te besnijden voorrang heeft op het verbod op verboden arbeid op de Shabbat. Iedereen was het erover eens dat de Shabbat gebroken mocht worden om een baby ter wereld te brengen. Het helpen van een vrouw bij de bevalling valt in de categorie van het breken van de Shabbat om een leven te redden. De Mishna betoogt dat als het geoorloofd is de Shabbat te breken om een kind ter wereld te brengen, het geoorloofd moet zijn de Shabbat te breken om datzelfde kind acht dagen later te besnijden. "Zij brengen een kind van een vrouw op de sabbat ter wereld, zelfs al moet de Shabbat daarvoor geschonden worden. Zij roepen een vroedvrouw uit een veraf-gelegen plaats en schenden de Shabbat vanwege de moeder. Zij schenden de Shabbat ook wanneer zij de navelstreng in een knoop leggen... Zij snijden hem ook door. Evenzo doen zij op Shabbat alles wat nodig is voor een besnijdenis." Dezelfde juridische bespreking geeft een levendige beschrijving van de vele manieren waarop de Shabbat moet worden gebroken om het besnijdenis-ritueel uit te voeren: "Voor een besnijdenis op de Shabbat voeren zij alles uit wat nodig is. Zij snijden, scheuren, zuigen, bedekken met kompressen en kruiden." (Mishna).

Telkens wanneer de achtste dag op een Shabbat valt, moet de familie van het kind het Shabbatsverbod opzij zetten en de besnijdenis uitvoeren. De rabbijnen zeiden: "Groot is de besnijdenis, omdat zij het verbod

overrides the prohibition of the Sabbath, which is subject to strict regulations" (Mishnah). They considered the surgical procedure of circumcision as medical correction, an improvement to the body. They said, "Despite all the commandments which Abraham our father observed, he was called complete and whole only when he had circumcised himself, as it says [in Genesis 17:1], "Walk before Me, and be perfect."

Yeshua reasoned, "If it is then permissible to make a medical adjustment to one small part of the body to correct it, how much more so should it be permissible to make a medical adjustment to correct the rest of the body?"

The Master's logic follows a simple line of legal reasoning:

- A surgical procedure constitutes work (melachah) forbidden on Sabbath.
- Circumcision is a surgical procedure and should, therefore, not occur on Sabbath.
- Yet, the commandment to circumcise supersedes the Sabbath prohibition.
- Circumcision is a surgical procedure performed for the sake of only one body part.
- Therefore, the healing of man's whole body should supersede the Sabbath all the more.

He employs the same line of reasoning when He asks the Pharisees, "Have you not read in the Law how on the Sabbath the priests in the temple profane the Sabbath and are guiltless?" (Matthew 12:5). In other words, there are situations where the Torah requires us to violate the Sabbath. A discussion from a collection of early legal arguments makes the same points using some of the same logic:

Lest one suppose that circumcision or the Temple service or a potential loss of life are subject to the prohibitions of the Sabbath, the Scriptures make a distinction ... There are times that you must rest on the Sabbath, and times that you must not rest on the Sabbath. Rabbi Eliezer says, "As to circumcision, why do they allow it to supersede the prohibitions on the Sabbath? It is because they are liable to being cut off from Israel if it is not accomplished at the proper time. Now behold, this can be argued from the light to the heavy. If they override the Sabbath on account of a single member of the body, how much more should they

van de Shabbat terzijde schuift, dat aan strenge voorschriften onderworpen is" (Mishna). Zij beschouwden de chirurgische procedure van de besnijdenis als een medische correctie, een verbetering van het lichaam. Zij zeiden: "Ondanks alle geboden die Abraham, onze vader, in acht nam, werd hij pas volledig en heel genoemd toen hij zichzelf had besneden, zoals er staat [in Genesis 17:1]: "Wandel voor Mij en wees volmaakt.""

Yeshua redeneerde, "Als het dan geoorloofd is om een medische aanpassing te doen aan één klein deel van het lichaam om het te corrigeren, hoeveel te meer zou het dan geoorloofd moeten zijn om een medische aanpassing te doen om de rest van het lichaam te corrigeren?" De logica van de Meester volgt een eenvoudige lijn van rechtsredenering:

- Een chirurgische ingreep is werk (melachah) dat op Shabbat verboden is.
- Besnijdenis is een chirurgische ingreep en zou daarom niet op Shabbat mogen plaatsvinden.
- Toch heeft het gebod om te besnijden voorrang op het Shabbatsverbod.
- Besnijdenis is een chirurgische ingreep die wordt uitgevoerd ter wille van slechts één lichaamsdeel.
- Daarom moet de genezing van het gehele lichaam van de mens des te meer voorrang hebben op de Shabbat.

Hij gebruikt dezelfde redenering wanneer Hij aan de Farizeeën vraagt: "Hebt gij niet in de Wet gelezen, hoe op de sabbat de priesters in de tempel de Shabbat ontheiligen en vrij van schuld zijn?" (Matteüs 12:5). Met andere woorden, er zijn situaties waarin de Torah vereist dat wij de Shabbat schenden. Een bespreking uit een verzameling van vroege juridische argumenten komt tot dezelfde argumenten en gebruikt deels dezelfde logica:

Opdat men niet zou veronderstellen dat besnijdenis of de Tempeldienst of een mogelijk verlies van leven onder de verboden van de Shabbat vallen, maken de Schriften een onderscheid ... Er zijn tijden dat je moet rusten op de Shabbat, en tijden dat je niet mag rusten op de Shabbat. Rabbi Eliezer zegt: "Wat de besnijdenis betreft, waarom staan zij toe dat dit de verboden van de Shabbat verdringt? Omdat zij het gevaar lopen van Israël afgesneden te worden, als het niet op de juiste tijd geschiedt. Zie, dit kan worden beargumenteerd van het lichte tot het zware. Als zij de Shabbat terzijde schuiven vanwege een enkel lichaamsdeel, hoeveel te meer moeten zij

override the prohibitions of the Sabbath to save the whole body?"

Rabbi Akiva made a similar argument based upon the Temple service:

Did the Torah impose greater stringency on the Temple service or on the Sabbath? It was more stringent in regard to the Temple service than the Sabbath, for the Temple service overrides the prohibitions of the Sabbath, but the Sabbath does not override the Temple service. Now argue the matter from the light to heavy. If the Temple service supersedes the prohibitions of the Sabbath and a matter of potentially saving a life overrides it [i.e., the Temple service], how much more so should the potential of saving a life supersede the Sabbath, which is superseded by the Temple service. Thus you have learned that the potential of saving a life overrides the Sabbath. (Tosefta)

The sages agreed with Yeshua's reasoning up to a point. Rabbi Eliezer, a disciple of Yochanan ben Zakkai, might have heard the Master's conversation that day with the sages and derived his argument from Yeshua. As Rabbi Eliezer articulates in the argument above, the Sabbath should certainly be set aside for the sake of saving a life, even if the threat to life is uncertain. Eliezer did not go so far as to say that the Sabbath should be set aside to heal a person even when no threat to life is present. In the words of Johannine commentator C. K. Barrett, "The principles drawn from the practice of circumcision on the Sabbath refer only to cases where life is in immediate danger. This condition was not satisfied in the Sabbath healings recorded in the Gospels, certainly not in [John] 5:1-9; a man who had waited 38 years might well have waited one more day." Messianic Jewish luminary Yechiel Tzvi Lichtenstein explains, "There are several instances in which he healed the sick on the Sabbath. For the thinking of Yeshua was that even when life is not in danger (that is, in immediate danger), it is permitted to heal on the Sabbath."

Notice that Yeshua's argument falls apart if He did not believe that healing constitutes a legitimate violation of the Sabbath prohibitions. If He believed that healing did not fall into the category

dan de verboden van de Shabbat terzijde schuiven om het hele lichaam te redden?"

Rabbi Akiva maakte een soortgelijk argument gebaseerd op de Tempeldienst:

Was de Tora strenger voor de Tempeldienst of voor de Shabbat? Hij was strenger ten aanzien van de Tempeldienst dan ten aanzien van de Shabbat, want de Tempeldienst heft de verboden van de Sabbat op, maar de Shabbat heft de Tempeldienst niet op. Beredeneer nu de zaak vanuit het lichte naar het zware. Als de Tempeldienst de verboden van de Shabbat verdringt en een zaak van het mogelijk redden van een leven verdringt, hoeveel te meer moet de mogelijkheid van het redden van een leven de Shabbat verdringen, die verdrongen wordt door de Tempeldienst. Zo heb je geleerd dat de mogelijkheid om een leven te redden voorrang heeft op de Shabbat. (Tosefta)

De wijzen waren het tot op zekere hoogte eens met Yeshua's redenering. Rabbi Eliezer, een discipel van Yochanan ben Zakkai, zou het gesprek van de Meester die dag met de wijzen gehoord kunnen hebben en zijn argument van Yeshua afgeleid kunnen hebben. Zoals Rabbi Eliezer uitdrukt in het argument hierboven, moet de Shabbat zeker opzij worden gezet omwille van het redden van een leven, zelfs als de bedreiging van het leven onzeker is. Eliezer ging niet zo ver om te zeggen dat de Shabbat opzij moet worden gezet om iemand te genezen, zelfs als er geen bedreiging voor het leven is. In de woorden van de Johannitische commentator C.K. Barrett: "De principes die ontleend zijn aan de praktijk van besnijdenis op de Shabbat hebben alleen betrekking op gevallen waarin het leven in direct gevaar is. Aan deze voorwaarde was niet voldaan in de shabbatgenezingen die in de evangeliën zijn opgetekend, zeker niet in [Johannes] 5:1-9; een man die 38 jaar had gewacht had best nog een dag langer kunnen wachten." Messiasbelijdend Joods wijsgeer Yechiel Tzvi Lichtenstein legt uit: "Er zijn verschillende gevallen waarin hij de zieken op de Shabbat genas. Bij Yeshua was de gedachte namelijk dat zelfs wanneer het leven niet in gevaar is (dat wil zeggen, in direct gevaar), het is toegestaan om op de Sabbat te genezen."

Merk op dat Yeshua's argument in duigen valt als Hij niet geloofde dat genezing een legitieme overtreding van de Shabbat verboden vormt. Als Hij geloofde dat genezing niet in de categorie viel van

of “work” forbidden on the Sabbath, He should have framed the argument completely differently. Instead, His argument assumes that circumcision is a legitimate violation of the Sabbath, and yet the Torah requires it to take place on the Sabbath. Likewise, the argument assumes that healing—even miraculous healing—breaks the Sabbath prohibitions, yet the priority of compassion for human beings requires it.

As noted above from Eliezer’s argument in the Tosefta, Rabbi Yeshua’s argument was so cogent and well-reasoned that the sages themselves seem to have adopted it for application in cases that involved a potential threat to life:

Rabbi Eliezer ben Azariah answered, “If circumcision, which involves a remedy for only one of the 248 parts of the human body, supersedes the Sabbath, how much more does saving the whole body supersede the Sabbath!”
(Talmud)

The rabbis commonly engaged in this type of halachic reasoning in their disputations. They did so to keep the sacred charge Moses issued to the judges and legislators: “Judge the people with righteous judgment” (Deuteronomy 16:18). The Great Assembly of Ezra’s generation reiterated the charge: “Be deliberate in judgment” (Pirkei Avot). Rabbi Yeshua reminded His colleagues of that responsibility when He concluded His halachic argument with an allusion to Deuteronomy 16:18: “Do not judge according to appearance, but judge with righteous judgment” (John 7:24).

"werk" dat verboden was op de Shabbat, dan had Hij het argument heel anders moeten formuleren. Zijn argument gaat er daarentegen van uit dat besnijdenis een gewettigde overtreding van de Shabbat is, en toch vereist de Torah dat het gebeurt op de Shabbat. Evenzo gaat het argument ervan uit dat genezing - zelfs wonderbaarlijke genezing - de Sabbatsverboden breekt, maar de prioriteit van mededogen voor mensen vereist het. Zoals hierboven opgemerkt van Eliezer's argument in de Tosefta, was Rabbi Yeshua's argument zo overtuigend en goed beredeneerd dat de wijzen zelf het lijken te hebben overgenomen voor toepassing in gevallen die een potentiële bedreiging voor het leven inhielden:

Rabbi Eliezer ben Azaria antwoordde: "Als besnijdenis, die een remedie inhoudt voor slechts één van de 248 delen van het menselijk lichaam, voorrang heeft op de Shabbat, hoeveel te meer heeft het redden van het gehele lichaam voorrang op de Shabbat!"
(Talmud)

De rabbijnen hielden zich in hun discussies vaak bezig met dit soort halachische redeneringen. Zij deden dit om zich te houden aan de heilige opdracht die Mozes gaf aan de rechters en wetgevers: "Beoordeel het volk met een rechtvaardig oordeel" (Deuteronomium 16:18). De Grote Vergadering van Ezra's generatie herhaalde de opdracht: "Wees bedachtzaam in uw oordeel" (Pirkei Avot). Rabbi Yeshua herinnerde Zijn collega's aan die verantwoordelijkheid toen Hij Zijn halachische betoog afsloot met een toespeling op Deuteronomium 16:18: "Oordeel niet naar de indruk, maar oordeel met een rechtvaardig oordeel" (Johannes 7:24).

